

2015. 01. 18. P. u. 32. (Zakeus) vasárnap, Atanáz és Cirill fpk.,
7.hang

Ft. tropár, 7. hang

Meg - tör - ted kereszteddel a ha - lált, és a go - nosz - tevőnek megnyitottad az
é - den - kert aj - ta - ját, a ke - nethozó asszonyok sírását megszün - te - téd,
és fel - tá - ma - dásodat az apostoloknak is értésükre adni meg - pa - ran - cso - lád,
Krisz - tus Is - te - nünk, ajándékozván a vi - lág - nak gaz - dag ke - gyel - met.

Fpk, tropár, 4. hang

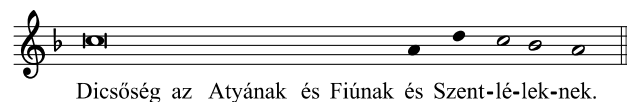
Atyáink - nak Is - te - ne, ki min - denkor ke - gye - sen bánsz ve - lünk, ne vond meg
tő - lünk ir - gal - ma - dat, ha - nem az ő ese - de - zé - se - i - ért békességben igaz - gasd
é - le - tün - ket.

Ft. konták, 7. hang

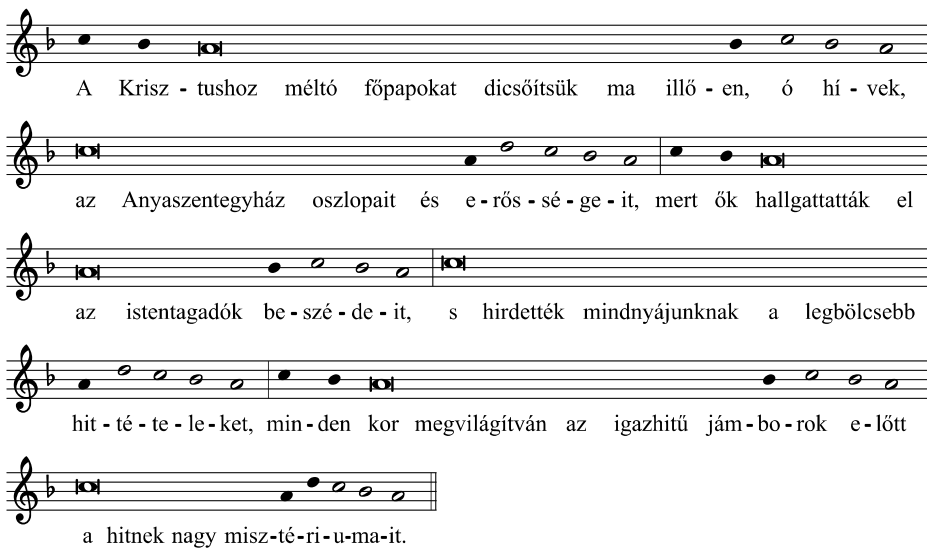
A ha - lál ha - tal - ma nem tart - hat - ja többé fogságban a ha - lan - dó - kat,
mert Krisz - tus le - száll - ván an - nak e - re - jét összetörte s el - e - nyész - tet - te,
a pok - lot pedig rabláncra fűzván, megkö - töt - te. A - zért a pró - féták örvendeznek,
lel - ke - sül - ten ki - ált - ván: Í - me, Üdvözítő jelent meg ne - künk, jertek, hívek az
ö - rök fel - tá - ma - dás - ra!

Dicsőség, 4. hang, konták - dallam

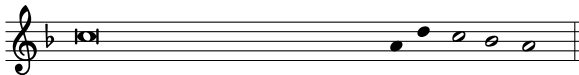
Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek.

Fpk. konták, 4. hang

A Krisz - tushoz méltó főpapokat dicsőítjük ma illő - en, ó hí - vek,
az Anyaszentegyház oszlopaít és e - rős - sé - ge - it, mert ők hallgattatták el
az istentagadók be - szé - de - it, s hirdették mindnyájunknak a legbölcsebb
hit - té - te - le - ket, min - den kor megvilágítván az igazhitű jám - bo - rok e - lőtt
a hitnek nagy misz - té - ri - u - ma - it.

Most és, 4. hang, konták-dallam

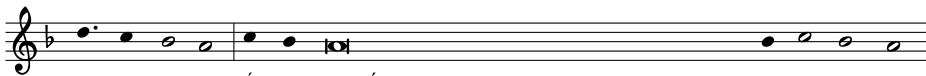

Most és mindenkor és örökkön-ö-rök-ké. A-men.

Istenszüldői, 4. hang

A te születésed által leg-tisz-tább Szűz, Joákim és Anna a magtalan-ság

szé-gye-né-től, Á-dám és Éva pedig a halál enyészetétől sza-ba-dul-tak meg,

ezt ünneplik a te né-pe-id is, le-té-vén az ő-si bűn ter-hét, midőn így ki-ál-ta-nak

hoz-zád: Mag-ta-lanság szülte az Is-ten-a-nyát, a mi éle-tünk táp-lá-ló-ját.

Ft. prokimen, 7. hang

Az Úr e-rőt ad né-pé - nek, az Úr meg - áld-ja né - pét

bé - kes - ség - ben.

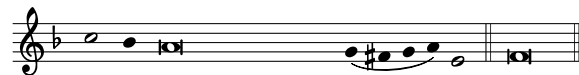
Vers: Hozzatok az Úrnak, Isten fiai, hozzatok az Úrnak fiatal kosokat.

(28. zsoltár)

Fpk, prokimen, 4. hang

Az én szájam bölcsességet szól, és szívem elmélke-dé-se o-kos-sá-got,

szí-ve-m elmélkedése okos-sá - got.

Vers: Halljátok ezt, minden nemzetek! Hallgassatok meg mindnyájan, akik a földkerekségen laktok!

(48. zsoltár)

Ft. alleluja, 7. hang

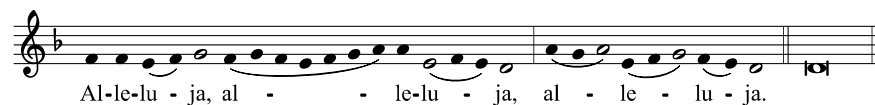

Vers: Jó az Urat magasztalni, és éneket zengeni a te nevednek, ó Fölséges,

Vers: Reggel hirdetni irgalmadat, és igazságotat éjjel.

(91. zsoltár)

Fpk. alleluja, 8. hang

Vers: Figyelj ránk, Izrael pásztora, ki mint bárányt vezeted Józsefet!

Vers: Aki a kerubok fölött ülsz, jelenj meg Efraim, Benjámin és Manassze előtt!

(79. zsoltár)

Áldozási vers: ft. és fpk.

Dicsérjétek...

Örök emlékezetben lesz az igaz s nem fél gonosz hírhallástól. Alleluja.